

ZAKON

O DRŽAVLJANSTVU REPUBLIKE SRBIJE

ZAKON

O DRŽAVLJANSTVU REPUBLIKE SRBIJE

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Građani Republike Srbije imaju državljanstvo Republike Srbije.

Član 2.

Državljanstvo Republike Srbije stiče se i prestaje na način utvrđen ovim zakonom.

Član 3.

Državljanin Republike Srbije istovremeno je i državljanin Srbije i Crne Gore.

Član 4.

Državljanin druge države članice Srbije i Crne Gore na teritoriji Republike Srbije ima jednaka prava i obaveze kao i njen državljanin, izuzev izbornog prava.

Član 5.

Državljanin Republike Srbije koji ima i državljanstvo strane države smatra se državljaninom Republike Srbije kad se nalazi na teritoriji Republike Srbije.

II. STICANJE DRŽAVLJANSTVA REPUBLIKE SRBIJE

Član 6.

Državljanstvo Republike Srbije stiče se:

- 1) poreklom;
- 2) rođenjem na teritoriji Republike Srbije;
- 3) prijemom;
- 4) po međunarodnim ugovorima.

Poreklom i rođenjem na teritoriji Republike Srbije državljanstvo Republike Srbije stiče se na osnovu upisa činjenice državljanstva u matičnu knjigu rođenih. Prijemom državljanstvo Republike Srbije stiče se na osnovu pravosnažnog rešenja koje ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove donosi nakon sprovedenog postupka predviđenog ovim zakonom.

1. Sticanje državljanstva poreklom

Član 7.

Državljanstvo Republike Srbije poreklom stiče dete:

- 1) čija su oba roditelja u trenutku njegovog rođenja državljani Republike Srbije;
- 2) čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja državljanin Republike Srbije a dete je rođeno na teritoriji Republike Srbije;

- 3) rođeno na teritoriji Republike Srbije, čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja državljanin Republike Srbije a drugi je državljanin druge države članice, ako to roditelji sporazumno odrede;
- 4) rođeno na teritoriji druge države članice, čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja državljanin Republike Srbije a drugi je državljanin druge države članice, ako to roditelji sporazumno odrede;
- 5) rođeno na teritoriji druge države članice, čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja državljanin Republike Srbije a drugi je strani državljanin ili je nepoznat ili nepoznatog državljanstva ili bez državljanstva, ako ne stekne državljanstvo druge države članice;
- 6) rođeno u inostranstvu, čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja državljanin Republike Srbije a drugi je nepoznat ili nepoznatog državljanstva ili bez državljanstva.

Član 8.

Državljanstvo Republike Srbije poreklom stiče dete rođeno u inostranstvu, čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja državljanin Republike Srbije a drugi je državljanin druge države članice, ako to roditelji sporazumno odrede.

Ako se sporazum iz stava 1. ovog člana ne postigne, dete stiče državljanstvo Republike Srbije ako državljanstvo Republike Srbije ima roditelj koji dete prijavi kao državljanina Republike Srbije nadležnom diplomatskom ili konzularnom predstavništvu Srbije i Crne Gore i zatraži upis deteta u evidenciju državljanina koja se vodi u Republici Srbiji.

Ako jedan od roditelja nije živ, ako je lišen poslovne sposobnosti ili roditeljskog prava ili je nepoznat, prijavu i zahtev iz stava 2. ovog člana podnosi drugi roditelj.

Član 9.

Državljanstvo Republike Srbije poreklom stiče dete rođeno u inostranstvu, čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja državljanin Republike Srbije a drugi je strani državljanin, ako ga roditelj koji je državljanin Republike Srbije prijavi do navršene 18. godine života kod nadležnog diplomatskog ili konzularnog predstavništva Srbije i Crne Gore kao državljanina Republike Srbije i ako podnese zahtev za upis deteta u evidenciju državljanina nadležnom organu u Republici Srbiji. Ako je dete pod starateljstvom, prijavu i zahtev podnosi staralac.

Dete rođeno u inostranstvu, čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja državljanin Republike Srbije, stiče poreklom državljanstvo Republike Srbije ako bi ostalo bez državljanstva čak i ako nisu ispunjeni uslovi iz stava 1. ovog člana.

Ako je dete starije od 14 godina, za sticanje državljanstva u smislu st. 1. i 2. ovog člana potrebna je i njegova saglasnost.

Član 10.

Lice starije od 18 godina života rođeno u inostranstvu čiji je jedan od roditelja u trenutku njegovog rođenja bio državljanin Republike Srbije a drugi strani državljanin stiče poreklom državljanstvo Republike Srbije ako do navršene 23. godine života podnese zahtev za upis u evidenciju državljanina nadležnom organu u Republici Srbiji, pod uslovom da nije steklo državljanstvo Republike Srbije na način predviđen članom 9. stav 1. ovog zakona.

Član 11.

Pod uslovima iz čl. 7. do 10. ovog zakona, državljanstvo Republike Srbije stiče poreklom i usvojenik-stranac, odnosno usvojenik bez državljanstva, u slučaju potpunog usvojenja.

Zahtev za upis usvojenika iz stava 1. ovog člana u evidenciju državljana podnosi usvojilac - državljanin Republike Srbije.
 Zahtev iz stava 2. ovog člana podnosi usvojenik stariji od 18 godina do navršene 23. godine života.

Član 12.

Dete, odnosno lice iz čl. 7. do 11. ovog zakona, koje stiče državljanstvo poreklom, smatra se državljaninom Republike Srbije od rođenja.

2. Sticanje državljanstva rođenjem na teritoriji Republike Srbije

Član 13.

Dete rođeno ili nađeno na teritoriji Republike Srbije (nahoće) državljanstvo Republike Srbije rođenjem stiče ako su mu oba roditelja nepoznata ili nepoznatog državljanstva ili bez državljanstva ili ako je dete bez državljanstva.

Dete koje je na osnovu stava 1. ovog člana steklo državljanstvo Republike Srbije smatra se državljaninom Republike Srbije od rođenja.

Detetu iz stava 1. ovog člana može prestati državljanstvo Republike Srbije ako se do navršene 18. godine utvrdi da su mu oba roditelja državljani druge države članice ili strani državljani. Državljanstvo mu prestaje na zahtev roditelja danom dostavljanja rešenja.

Ako je dete starije od 14 godina, za prestanak državljanstva Republike Srbije potrebna je i njegova saglasnost.

3. Sticanje državljanstva prijemom

Član 14.

Stranac kome je shodno propisima o kretanju i boravku stranaca odobreno stalno nastanjenje u Republici Srbiji može biti, na svoj zahtev, primljen u državljanstvo Republike Srbije, pod uslovom:

- 1) da je navršio 18 godina života i da mu nije oduzeta poslovna sposobnost;
- 2) da ima otpust iz stranog državljanstva ili da podnese dokaz da će otpust dobiti ako bude primljen u državljanstvo Republike Srbije;
- 3) da je do podnošenja zahteva najmanje tri godine neprekidno imao prijavljeno prebivalište na teritoriji Republike Srbije, odnosno Srbije i Crne Gore;
- 4) da podnese pismenu izjavu da Republiku Srbiju smatra svojom državom.

Uslov iz tačke 2. stava 1. ovog člana ispunjen je ako je zahtev podnelo lice bez državljanstva ili lice koje pruži dokaz da će po zakonu zemlje čiji je državljanin izgubiti državljanstvo prijemom u državljanstvo Republike Srbije.

Ako strana država ne dozvoljava otpust iz državljanstva ili za otpust postavlja uslove koje stranac ne može ispuniti, ispunjenost uslova iz tačke 2. stava 1. ovog člana ne traži se ako podnosilac zahteva podnese izjavu da se odriče stranog državljanstva u slučaju sticanja državljanstva Republike Srbije.

Odricanje ili gubitak ranijeg državljanstva neće se zahtevati ako to nije moguće ili se ne može razumno očekivati.

Obrazac pismene izjave iz stava 1. tačka 4. ovog člana propisaće ministar nadležan za unutrašnje poslove.

Član 15.

Strancu koji je podneo zahtev za prijem u državljanstvo Republike Srbije a nema otpust iz stranog državljanstva ili dokaz da će otpust dobiti ako bude primljen u državljanstvo

Republike Srbije može se, na njegov zahtev, izdati potvrda da će biti primljen u državljanstvo Republike Srbije ako ispunjava ostale uslove iz člana 14. stav 1. ovog zakona.

Potvrda iz stava 1. ovog člana izdaje se sa rokom važenja od dve godine i služi za dobijanje otpusta iz stranog državljanstva.

Član 16.

Lice koje je rođeno na teritoriji Republike Srbije može biti primljeno u državljanstvo Republike Srbije ako je do podnošenja zahteva za prijem najmanje dve godine neprekidno boravilo na teritoriji Republike Srbije i ako podnese pismenu izjavu da Republiku Srbiju smatra svojom državom.

Član 17.

Stranac koji je najmanje tri godine u bračnoj zajednici sa državljaninom Republike Srbije i kome je odobreno stalno nastanjenje u Republici Srbiji može biti primljen u državljanstvo Republike Srbije ako podnese pismenu izjavu da Republiku Srbiju smatra svojom državom.

Član 18.

Iseljenik i njegov potomak mogu biti primljeni u državljanstvo Republike Srbije ako su navršili 18 godina života i nije im oduzeta poslovna sposobnost i ako podnesu pismenu izjavu da Republiku Srbiju smatraju svojom državom.
Bračni drug lica iz stava 1. ovog člana koje je steklo državljanstvo Republike Srbije može biti primljen u državljanstvo Republike Srbije ako podnese pismenu izjavu da Republiku Srbiju smatra svojom državom.
Pod iseljenikom, u smislu stava 1. ovog člana, smatra se lice koje se iselilo iz Republike Srbije sa namerom da stalno živi u inostranstvu.

Član 19.

Nezavisno od uslova iz člana 14. stav 1. tač. 2. do 4. ovog zakona, u državljanstvo Republike Srbije može biti primljen i stranac čiji bi prijem u državljanstvo Republike Srbije predstavljao interes za Republiku Srbiju.
Bračni drug lica koje je pod uslovima iz stava 1. ovog člana steklo državljanstvo Republike Srbije može biti primljen u državljanstvo Republike Srbije i ako ne ispunjava uslove iz člana 14. stav 1. tač. 2. do 4. ovog zakona.
O prijemu u državljanstvo Republike Srbije iz stava 1. ovog člana, na predlog nadležnog ministarstva, odlučuje Vlada Republike Srbije.

Član 20.

Ako su oba roditelja prijemom stekla državljanstvo Republike Srbije, državljanstvo Republike Srbije stiče i njihovo dete mlađe od 18 godina života.
Na zahtev roditelja koji je prijemom stekao državljanstvo Republike Srbije, državljanstvo Republike Srbije prijemom stiče i njegovo dete mlađe od 18 godina života, ako se drugi roditelj sa tim saglasi i ako dete živi u Republici Srbiji.
Na zahtev roditelja koji je prijemom stekao državljanstvo Republike Srbije, državljanstvo Republike Srbije stiče i njegovo dete mlađe od 18 godina života, ako se drugi roditelj sa tim saglasi i ako dete živi u inostranstvu.
Ako je dete starije od 14 godina života, za prijem u državljanstvo u smislu st. 1. do 3. ovog člana potrebna je i njegova saglasnost.

Član 21.

U slučaju nepotpunog usvojenja, usvojenik-stranac koji nije navršio 18 godina života, na zahtev usvojioca koji je državljanin Republike Srbije, može steći državljanstvo Republike Srbije ako sa usvojiocem živi u Republici Srbiji.

Ako je usvojenik stariji od 14 godina života, za prijem u državljanstvo Republike Srbije potrebna je i njegova saglasnost.

Član 22.

U državljanstvo Republike Srbije, na svoj zahtev, može biti primljen državljanin druge države članice, pod uslovom da je navršio 18 godina života i ima prebivalište na teritoriji Republike Srbije.

Državljanin druge države članice koji je u braku sa državljaninom Republike Srbije može biti primljen u državljanstvo Republike Srbije i ako nisu ispunjeni uslovi iz stava 1. ovog člana.

Ako je državljanstvo Republike Srbije stekao jedan od roditelja, a drugi je državljanin druge države članice, državljanstvo Republike Srbije stiče i njihovo dete koje nije navršilo 18 godina života, ako to roditelji sporazumno odrede.

Usvojenik-državljanin druge države članice, koji nije navršio 18 godina života, stiče državljanstvo Republike Srbije na zahtev usvojioca, državljanina Republike Srbije, i ako ne ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana.

Ako je dete starije od 14 godina života, za prijem u državljanstvo Republike Srbije potrebna je i njegova saglasnost.

Član 23.

Pripadnik srpskog ili nekog drugog naroda ili etničke zajednice sa teritorije Republike Srbije, koji nema prebivalište na teritoriji Republike Srbije, može biti primljen u državljanstvo Republike Srbije ako je navršio 18 godina života i nije mu oduzeta poslovna sposobnost i ako podnese pismenu izjavu da Republiku Srbiju smatra svojom državom.

Pod uslovima iz stava 1. ovog člana, u državljanstvo Republike Srbije može biti primljeno i lice rođeno u drugoj republici ranije SFRJ koje je imalo državljanstvo te republike ili je državljanin druge države nastale na teritoriji ranije SFRJ, koje kao izbeglo, prognano ili raseljeno lice boravi na teritoriji Republike Srbije ili je izbeglo u inostranstvo.

Član 24.

Pismena izjava kojom se priznaje Republika Srbija za svoju državu predaje se zajedno sa zahtevom za prijem u državljanstvo Republike Srbije ministarstvu nadležnom za unutrašnje poslove ili nadležnom diplomatskom ili konzularnom predstavništvu Srbije i Crne Gore, na način predviđen ovim zakonom.

4. Dan sticanja državljanstva prijemom

Član 25.

Državljanstvo Republike Srbije stiče se prijemom danom dostavljanja rešenja o prijemu u državljanstvo Republike Srbije.

Kad je za sticanje državljanstva Republike Srbije prijemom uslov samo davanje izjave o priznavanju Republike Srbije za svoju državu državljanstvo Republike Srbije stiče se danom davanja izjave.

5. Sticanje državljanstva po međunarodnim ugovorima

Član 26.

Državljanstvo Republike Srbije može se steći na osnovu ratifikovanog međunarodnog ugovora, pod uslovom uzajamnosti.

III. PRESTANAK DRŽAVLJANSTVA REPUBLIKE SRBIJE

Član 27.

Državljanstvo Republike Srbije prestaje:

- 1) otpustom;
- 2) odricanjem;
- 3) sticanjem državljanstva druge države članice;
- 4) po međunarodnim ugovorima.

1. Prestanak državljanstva otpustom

Član 28.

Državljaninu Republike Srbije državljanstvo Republike Srbije prestaje otpustom ako podnese zahtev za otpust i ako ispunjava sledeće uslove:

- 1) da je navršio 18 godina života;
- 2) da nema smetnji u pogledu vojne obaveze;
- 3) da je izmirio poreze i druge zakonske obaveze u Srbiji i Crnoj Gori;
- 4) da je regulisao imovinskopravne obaveze iz bračnog odnosa i odnosa roditelja i dece prema licima koja žive u Srbiji i Crnoj Gori;
- 5) da se protiv njega u Srbiji i Crnoj Gori ne vodi krivični postupak za krivična dela za koja se goni po službenoj dužnosti, a ako je u Srbiji i Crnoj Gori osuđen na kaznu zatvora - da je tu kaznu izdržao;
- 6) da ima strano državljanstvo ili dokaz da će biti primljen u strano državljanstvo.

Član 29.

Otpust iz državljanstva Republike Srbije neće se odobriti ako je to neophodno iz razloga bezbednosti ili odbrane zemlje, iz razloga uzajamnosti ili ako to zahtevaju ekonomski interesi Srbije i Crne Gore.

Član 30.

Državljanin Republike Srbije koji je podneo zahtev za otpust iz državljanstva Republike Srbije istim zahtevom može zatražiti otpust iz državljanstva Republike Srbije i za svoju decu do navršene 18. godine života. Uz zahtev za otpust iz državljanstva Republike Srbije deteta podnosi se saglasnost drugog roditelja. Ako je dete starije od 14 godina, podnosi se i njegova saglasnost.

Ako su roditelji razvedeni, zahtev za otpust iz državljanstva Republike Srbije deteta može podneti samo roditelj kome je dete pravosnažnom sudskom odlukom povereno na čuvanje i vaspitanje.

Ako drugi roditelj ne da saglasnost za otpust deteta iz državljanstva Republike Srbije, ili je nepoznatog prebivališta, ili je lišen poslovne sposobnosti ili roditeljskog prava, zahtev

za otpust deteta iz državljanstva Republike Srbije će se prihvatiti ako je to, po mišljenju nadležnog organa starateljstva, u interesu deteta.

Član 31.

U slučaju potpunog usvojenja, usvojeniku do navršene 18. godine života prestaje državljanstvo Republike Srbije otpustom ako zahtev za prestanak državljanstva podnese usvojilac koji je stranac ili usvojilac koji je podneo zahtev za otpust iz državljanstva Republike Srbije i ako su ispunjeni uslovi iz člana 30. ovog zakona. Detetu iz stava 1. ovog člana neće prestati državljanstvo Republike Srbije ako bi time ostalo bez državljanstva.

Član 32.

Ako lice koje je dobilo otpust iz državljanstva Republike Srbije ne stekne strano državljanstvo u roku od godinu dana od dana donošenja rešenja o otpustu i ako to lice ostaje bez državljanstva, organ koji je doneo rešenje poništiće ga na pismeni zahtev tog lica.

Zahtev za poništenje rešenja o otpustu iz državljanstva Republike Srbije može se podneti u roku od tri meseca od isteka roka iz stava 1. ovog člana.

2. Prestanak državljanstva odricanjem

Član 33.

Punoletni državljanin Republike Srbije koji je rođen i živi u inostranstvu, a ima i strano državljanstvo, može se do navršene 25. godine života odreći državljanstva Republike Srbije.

U pogledu odricanja od državljanstva deteta do navršene 18. godine života shodno se primenjuju odredbe člana 30. ovog zakona.

3. Ponovno sticanje državljanstva Republike Srbije

Član 34.

Lice koje je otpušteno iz državljanstva Republike Srbije i steklo strano državljanstvo i lice kome je na zahtev roditelja prestalo državljanstvo Republike Srbije otpustom ili odricanjem može ponovo steći državljanstvo Republike Srbije ako podnese zahtev za ponovno sticanje državljanstva Republike Srbije, ako je navršilo 18 godina života i nije mu oduzeta poslovna sposobnost i ako podnese pismenu izjavu da Republiku Srbiju smatra svojom državom.

4. Prestanak državljanstva radi sticanja državljanstva druge države članice

Član 35.

Državljanstvo Republike Srbije prestaje državljaninu Republike Srbije ako on na osnovu svog zahteva stekne državljanstvo druge države članice.

Državljanstvo Republike Srbije po stavu 1. ovog člana prestaje i detetu mlađem od 18 godina života, ako državljanstvo Republike Srbije prestaje roditeljima deteta ili jednom od njih, ako to zahteva roditelj kome prestaje državljanstvo Republike Srbije a drugi roditelj se sa tim saglasi.

Ako je dete starije od 14 godina, za prestanak državljanstva Republike Srbije u smislu stava 2. ovog člana potrebna je i njegova saglasnost.

5. Prestanak državljanstva po međunarodnim ugovorima

Član 36.

Državljanstvo Republike Srbije može prestati na osnovu ratifikovanog međunarodnog ugovora.

6. Dan prestanka državljanstva

Član 37.

Državljanstvo Republike Srbije prestaje danom dostavljanja rešenja o otpustu iz državljanstva Republike Srbije a u slučaju prestanka državljanstva odricanjem - danom davanja izjave o odricanju.

IV. POSTUPAK ZA STICANJE I PRESTANAK DRŽAVLJANSTVA REPUBLIKE SRBIJE

Član 38.

O zahtevima za sticanje državljanstva Republike Srbije prijemom i prestanak državljanstva Republike Srbije odlučuje ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove. Postupak po zahtevima za sticanje i prestanak državljanstva Republike Srbije koji vodi ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove hitan je.

Član 39.

Zahtev za sticanje i prestanak državljanstva Republike Srbije podnosi se organu unutrašnjih poslova po mestu prebivališta odnosno boravišta podnosioca zahteva, a može se podneti i preko nadležnog diplomatskog ili konzularnog predstavništva Srbije i Crne Gore, koji će ga, bez odlaganja, proslediti ministarstvu nadležnom za unutrašnje poslove.

Zahtev za sticanje i prestanak državljanstva Republike Srbije podnosi se lično ili preko punomoćnika.

Za lice lišeno poslovne sposobnosti zahtev podnosi staralac.

Za dete do navršene 18. godine života zahtev za sticanje ili prestanak državljanstva podnosi roditelj, odnosno daje pismenu izjavu da Republiku Srbiju smatra svojom državom.

Za sticanje ili prestanak državljanstva Republike Srbije deteta starijeg od 14 godina potrebna je i njegova saglasnost.

Član 40.

Ako se postupak za sticanje ili prestanak državljanstva Republike Srbije, pokrenut na zahtev stranke, ne može nastaviti ili okončati bez preduzimanja određene radnje od strane podnosioca zahteva, smatraće se da je zahtev povučen ako i pored upozorenja ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove podnosilac zahteva u datom roku ne izvrši radnju koja je potrebna za nastavak ili okončanje postupka ili ako se zbog nepreduzimanja ove radnje može zaključiti da više nije zainteresovan za nastavak postupka.

Iz razloga navedenih u stavu 1. ovog člana postupak se može obustaviti po isteku tri meseca od dana upozorenja, odnosno šest meseci ako stranka boravi u inostranstvu.

Član 41.

Ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove može odbiti zahtev za sticanje državljanstva Republike Srbije prijemom ili prestanak državljanstva Republike Srbije, iako su ispunjeni uslovi propisani ovim zakonom, ako oceni da postoje razlozi od interesa za Republiku Srbiju zbog kojih zahtev za sticanje ili prestanak državljanstva treba odbiti.

Član 42.

Otpust iz državljanstva Republike Srbije neće se dati, odnosno neće se prihvatiti odricanje od državljanstva Republike Srbije dok traje ratno stanje, stanje neposredne ratne opasnosti ili vanredno stanje.

Član 43.

Rešenje o sticanju i prestanku državljanstva Republike Srbije dostavlja se saglasno pravilima o obaveznom ličnom dostavljanju. Ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove dužno je da pravosnažno rešenje o sticanju ili prestanku državljanstva Republike Srbije odmah dostavi organu nadležnom za evidenciju državljana.

Član 44.

Za lice koje je steklo državljanstvo Republike Srbije a nije upisano u matičnu knjigu rođenih ili u evidencije državljana Republike Srbije vođene po dosadašnjim propisima, ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove utvrdiće državljanstvo tog lica na njegov zahtev, odnosno na zahtev nadležnog organa koji vodi postupak u vezi sa ostvarivanjem prava lica ili po službenoj dužnosti.

O utvrđivanju državljanstva Republike Srbije ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove donosi rešenje.

Lice za koje je utvrđeno državljanstvo Republike Srbije upisuje se u evidenciju državljana Republike Srbije koja se vodi po odredbama ovog zakona.

Član 45.

Ako ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove u postupku utvrdi da je neko lice steklo državljanstvo Republike Srbije ili da mu je prestalo državljanstvo Republike Srbije suprotno propisima o državljanstvu koji su važili u vreme sticanja ili prestanka državljanstva, naročito na osnovu lažne ili falsifikovane isprave ili izjave, na osnovu netačnih činjenica ili drugih zloupotreba i nepravilnosti u sprovedenom postupku, odnosno da je takvo lice upisano u evidenciju državljana Republike Srbije, doneće rešenje o poništenju sticanja ili prestanka državljanstva Republike Srbije tog lica, odnosno o poništenju upisa tog lica u evidenciju državljana Republike Srbije.

Rešenje o sticanju i prestanku državljanstva Republike Srbije ne može se poništiti ako bi lice iz stava 1. ovog člana ostalo bez državljanstva.

Ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove dužno je da rešenje o poništenju sticanja i prestanka državljanstva Republike Srbije, odnosno o poništenju upisa u evidenciju državljana Republike Srbije dostavi organu nadležnom za vođenje evidencije radi brisanja odnosno upisa u evidenciju državljana Republike Srbije.

V. EVIDENCIJA O DRŽAVLJANIMA REPUBLIKE SRBIJE I DOKAZIVANJE DRŽAVLJANSTVA REPUBLIKE SRBIJE

Član 46.

Evidencija o državljanima Republike Srbije vodi se u matičnim knjigama rođenih. Državljanstvo Republike Srbije upisuje se u matičnu knjigu rođenih u skladu sa ovim zakonom i propisima o matičnim knjigama.

Evidenciju o državljanima Republike Srbije vodi organ nadležan za vođenje matičnih knjiga kao povereni posao.

Državljanima Republike Srbije koji nisu rođeni na teritoriji Republike Srbije a u njoj imaju prebivalište odnosno boravište, upisuju se u matičnu knjigu rođenih po mestu prebivališta, odnosno boravišta.

Državljanima Republike Srbije koji nisu rođeni na teritoriji Republike Srbije niti u njoj imaju prebivalište odnosno boravište, upisuju se u matičnu knjigu rođenih one opštine na teritoriji grada Beograda koju odredi Skupština grada Beograda.

U matičnu knjigu gradske opštine iz stava 5. ovog člana upisuju se i potomci iseljenika rođeni u inostranstvu, kao i njihovi bračni drugovi rođeni u inostranstvu.

Član 47.

Državljanstvo Republike Srbije dokazuje se izvodom iz matične knjige rođenih, uverenjem o državljanstvu, a u inostranstvu - i važećom putnom ispravom.

Član 48.

Uverenje o državljanstvu je javna isprava kojom se dokazuje državljanstvo Republike Srbije i izdaje se na osnovu podataka iz evidencije državljanstva Republike Srbije.

U uverenju o državljanstvu upisuje se istovremeno i državljanstvo Srbije i Crne Gore.

Pod evidencijom iz stava 1. ovog člana podrazumeva se matična knjiga rođenih, knjige državljanstva Republike Srbije vođene po propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovog zakona i druge evidencije državljanstva vođene u Republici Srbiji.

Propise o načinu upisa činjenice državljanstva u matičnu knjigu rođenih, obrascima za vođenje evidencija o rešenjima o sticanju i prestanku državljanstva i obrascu uverenja o državljanstvu donosi ministar nadležan za unutrašnje poslove.

Član 49.

Knjige državljanstva Republike Srbije vođene po propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovog zakona zaključiće se u pogledu novih upisa sa danom početka primene ovog zakona.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, knjiga državljanstva koja je vođena u ministarstvu nadležnom za unutrašnje poslove zaključiće se po upisu lica za koja su doneta rešenja o sticanju državljanstva Republike Srbije do dana početka primene ovog zakona.

Na osnovu podataka u knjigama državljanstva iz stava 1. ovog člana nadležni organ će izdavati uverenja o državljanstvu na zahtev zainteresovanih lica i vršiti promene činjenica i podataka u tim knjigama.

VI. NADZOR

Član 50.

Nadzor nad vođenjem evidencije o državljanima Republike Srbije vrši ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove.

VII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 51.

Državljaninom Republike Srbije, u smislu ovog zakona, smatra se jugoslovenski državljanin koji je na dan proglašenja Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora 4. februara 2003. godine imao i državljanstvo Republike Srbije kao i lice koje je posle tog datuma a do dana početka primene ovog zakona steklo državljanstvo Republike Srbije.

Član 52.

Državljaninom Republike Srbije, u smislu ovog zakona, smatra se i državljanin SFRJ koji na dan početka primene ovog zakona ima državljanstvo druge republike ranije SFRJ, odnosno državljanstvo druge države nastale na teritoriji ranije SFRJ i prijavljeno prebivalište na teritoriji Republike Srbije u trajanju od najmanje devet godina, ako podnese pismenu izjavu da se smatra državljaninom Republike Srbije i zahtev za upis u evidenciju državljana Republike Srbije.

Pismena izjava i zahtev iz stava 1. ovog člana predaju se organu unutrašnjih poslova na čijem području stranka ima prebivalište.

Organ unutrašnjih poslova, bez donošenja rešenja, izdaće nadležnom organu pismeni nalog za upis u evidenciju državljana Republike Srbije za lice za koje utvrdi da je ispunilo uslove iz stava 1. ovog člana. Za lice za koje utvrdi da nije ispunilo sve uslove odbiće zahtev rešenjem.

Izjava i zahtev iz stava 1. ovog člana mogu se podneti u roku od tri godine od dana početka primene ovog zakona.

Član 53.

Postupak za rešavanje zahteva za sticanje i prestanak državljanstva Republike Srbije započet pre dana početka primene ovog zakona okončaće se po odredbama ovog zakona.

Član 54.

Propisi iz člana 14. stav 5, člana 46. stav 5. i člana 48. stav 4. ovog zakona doneće se u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 55.

Danom početka primene ovog zakona prestaju da važe Zakon o jugoslovenskom državljanstvu ("Službeni list SRJ", br. 33/96 i 9/01) i Zakon o državljanstvu Socijalističke Republike Srbije ("Službeni glasnik SRS", br. 45/79 i 13/83).

Član 56.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije" i počinje da se primenjuje po isteku 60 dana od dana njegovog stupanja na snagu.